สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าของครู - อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร ปีการศึกษา 2542

OPINION TOWORD TEACHING AGRICULTURE IN THE NEXT DECADE OF TEACHERS IN YASOTHON AGRICULTURAL AND TECHNOLOGICAL COLLEGE. ACADEMIC YEAR, 1999

โดย

นายเจริญพร พรมอ่อน

2W.
S737ค
2542

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 36223
วัน, เดือน, ปี 20 ก.ค. 2543

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร – การผลิตสัตว์
ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2542

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อปัญหาพิเศษ

ปีการศึกษา 2542

ชื่อเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าของครู – อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร ปีการศึกษา 2542

Opinion Toword Teaching Vocational Agriculture in the Next Decade of Teachers in Yasothon Agricultural and Technological College. Academic Year, 1999

ชื่อ – สกุล นายเจริญพร พรมอ่อน

สาขาวิชา เทคโนโลยีการเกษตร – การผลิตสัตว์ **ภาควิชา** ครุศาสตร์เกษตร

คณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ภัคพงศ์ ปวงสุข

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาถึงความคิดเห็นของครู–อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธรเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า จำนวนทั้งหมด 58 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ทำการส่งแบบสอบถามด้วยตนเองจำนวน 58 ชุดได้รับคืนทั้งหมด 41 ชุด คิดเป็นร้อยละ 70.68 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้อาจนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในอนาคตต่อไป

จากผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่สมรสแล้ว และนับถือศาสนาพุทธ มีอายุราชการเฉลี่ย 10.62 ปี และประสบการณ์สอนเฉลี่ย 10.37 ปีส่วนใหญ่มีตำแหน่งอาจารย์ และมีวุฒิทางการศึกษาเกษตร จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด และส่วนใหญ่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าหมวดหรือหัวหน้าด้านการบริหาร นอกเหนือจากการสอน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า เกี่ยวกับด้านความรู้ในวิชาชีพและการจัดการ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือ การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาเกษตรต้องจัดในรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง แต่การมุ่งเตรียมคนให้มีการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นนั้นมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง ในด้านทักษะในอาชีพและทักษะการจัดการผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ทั้งทักษะพื้นฐาน ทักษะเฉพาะสาขา ทักษะในการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร และทักษะในการส่งเสริมและเผยแพร่วิชาชีพเกษตร ซึ่งแต่ละด้านล้วนมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเกษตร ส่วนด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุดทุกรายการโดยมุ่งให้ผู้เรียนที่มีความซื่อสัตย์สูงทั้งต่อตนเองและผู้อื่นในการประกอบอาชีพ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพเกษตร เป็นผู้ใฝ่หาความรู้ใส่ตนเองอยู่เป็นประจำ ตลอดจนเป็นผู้ร่วมและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และเป็นผู้ผดุงและส่งเสริมความยุติธรรม

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าควรจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเกษตรโดยจะต้องเน้นผู้เรียนให้รู้ลึกรู้กว้าง และยอมรับการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียน ผู้สอนและชุมชนให้มาก กระบวนการเรียนรู้ควรที่จะยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเพื่อให้การจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้นครู–อาจารย์ในสถานศึกษาเกษตรควรจะมีการฝึกอบรมเพิ่มเติมในด้านความชำนาญเฉพาะทางและด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้มากขึ้น ตลอดจนภาครัฐจะต้องให้การส่งเสริม สนับสนุนในด้านสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีที่ทันสมัยแก่สถานศึกษาเกษตร และควรมีการนำทรัพยากรท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้เป็นวัสดุสำหรับฝึกทักษะให้กับผู้เรียน สำหรับด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรม สถานศึกษาเกษตรควรที่จะได้มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรมให้กับผู้เรียนมากขึ้น และในการเรียนการสอนควรมีการสอนแทรกเนื้อหาด้านคุณธรรมและจริยธรรมด้วย ตลอดจนเสริมสร้างพฤติกรรมของผู้เรียนให้รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และรู้จักแบ่งปันเทคโนโลยีแก่บุคคลอื่นด้วย และในอนาคตควรที่จะมุ่งเน้นเกษตรกรรุ่นใหม่ให้รวมกลุ่มเป็นองค์กรขนาดเล็กเพื่อเป็นพื้นฐานในการผลิต และการตลาดเฉพาะอย่างต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำปัญหาพิเศษฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดีได้นั้น ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ภัคพงศ์ ปวงสุข อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ และขอขอบพระคุณผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร ที่ได้ให้ความร่วมมือให้คณะครู – อาจารย์ในสถานศึกษากรอกแบบสอบถาม ขอขอบพระคุณคณะครู – อาจารย์ทุกท่านในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธรที่ได้ให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ด้วยดี และขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ให้การช่วยเหลือการทำปัญหาพิเศษฉบับนี้ด้วย

หากปัญหาพิเศษฉบับนี้มีข้อดีที่เป็นประโยชน์อยู่บ้าง ข้าพเจ้าขอมอบคุณความดีที่ได้ให้แก่บิดามารดา และครูอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาแก่ข้าพเจ้าทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

เจริญพร พรมอ่อน

ตุลาคม 2542

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อปัญหาพิเศษ..... ก

กิตติกรรมประกาศ..... ค

สารบัญ..... ง

สารบัญตาราง..... ฉ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา..... 1

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....2

1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....2

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ.....3

1.5 นิยามศัพท์.....3

บทที่ 2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.1 การสอนอาชีวศึกษาเกษตร.....4

2.1.1 การศึกษาเกษตร.....4

- จุดมุ่งหมายของการศึกษาเกษตร.....5

2.1.2 การจัดประสบการณ์การศึกษาเกษตร.....6

- วัตถุประสงค์ของการจัดประสบการณ์ทางการศึกษาเกษตร.....6

- ความสำคัญในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางการศึกษาเกษตร.....6

- หลักการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางการศึกษาเกษตร.....7

- ประเภทของการจัดประสบการณ์ทางการเกษตร.....7

- หลักเกณฑ์ในการเลือกประสบการณ์ทางการเกษตร.....9

- ปัญหาในการจัดประสบการณ์ทางการเกษตร.....9

- ข้อเสนอแนะในการจัดประสบการณ์การศึกษาเกษตร.....10

2.2 การปฏิรูปการศึกษา.....11

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....12

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

3.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....15
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 15
- การสร้างแบบสอบถาม.....15
- การทดลองใช้แบบสอบถาม.....16
- วิธีส่งแบบสอบถามและการเก็บรวบรวมข้อมูล.....16

บทที่ 4 ผลการวิจัย

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล.....17
4.2 ผลการวิจัย..... 19

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย.....35
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....39
5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัย..... 40

บรรณานุกรม.....42
ภาคผนวก.....44
หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
แบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

1. แสดงสถานภาพทั่วไปของครู – อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร..... 19
2. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า ด้านความรู้ในวิชาชีพและการจัดการ..... 22
3. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า ด้านทักษะในอาชีพและทักษะการจัดการ..... 26
4. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า ด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรม..... 30
5. แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าด้านความรู้ในวิชาชีพและการจัดการ..... 31
6. แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าด้านทักษะในอาชีพและทักษะการจัดการ..... 32
7. แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรม..... 33
8. แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าด้านอื่น ๆ 34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยมีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งด้านเกษตรกรรม แต่โดยพื้นฐานแล้วประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศประกอบอาชีพทางการเกษตร อีกทั้งผลผลิตและผลิตภัณฑ์การเกษตรยังเป็นรายได้หลักและเป็นฐานเศรษฐกิจที่สำคัญยิ่งของประเทศ ดังนั้นการจัดการศึกษาด้านการเรียนการสอนวิชาเกษตรในสถานศึกษาทุกระดับของประเทศจึงมีบทบาทที่มีความจำเป็นและสำคัญยิ่งแก่เยาวชนและเกษตรกร ซึ่งปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรยังมีอุปสรรคและปัญหามากมาย เนื่องจากกระแสของยุคโลกาภิวัตน์ที่เกิดขึ้น มีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในระบบการศึกษาเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งเป็นแหล่งวิทยาการที่สำคัญในการนำมาสอนหรือใช้แนะนำแก่ผู้เรียนที่เกี่ยวข้องในอาชีพเกษตร ปัจจัยด้านสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม การเมืองการปกครอง รวมถึงสภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ทำให้องค์ประกอบในการจัดการศึกษาไม่สอดคล้องกับสภาพเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากระยะเวลาที่ผ่านมาจำนวนนักศึกษาที่สมัครเข้าเรียนสาขาวิชาเกษตรได้ลดจำนวนลง ทั้งนี้คงเป็นเพราะสาเหตุจากทางราชการได้ลดอัตราการรับผู้จบการศึกษาเกษตรเข้ารับราชการลง และค่านิยมที่ไม่ต้องการให้บุตรหลานของตัวเองต้องประกอบอาชีพเกษตรกรรมหลังจากจบการศึกษา รวมทั้งผู้ที่เรียนจบจากสถานศึกษาวิชาชีพเกษตรยังมีความรู้ ความสามารถ ที่อาจจะไม่สอดคล้องและตรงตามความต้องการของหน่วยงานอุตสาหกรรมเกษตร ธุรกิจเกษตรและฟาร์มขนาดใหญ่ต้องการ (นพคุณ ศิริวรรณ และคณะ, 2539 : 1-2) ดังนั้นการจัดการศึกษาเกษตรจะต้องจัดให้เหมาะสมกับความต้องการทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศในปัจจุบันและอนาคต ที่ต้องการให้มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามแต่ละท้องถิ่นนั้นด้วย

การศึกษาเกษตรเป็นวิวัฒนาการของการเกษตร จะต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นและทันต่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นมากมาย ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ครูเกษตรเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความชำนาญด้านการเกษตร ทั้งทางภาคทฤษฎีและภาค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปฏิบัติ (รมณีย์ อาภาภิรม, 2540 : 38) ซึ่งหากได้มีการศึกษาถึงความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่ทำการสอนในสถานศึกษาวิชาชีพเกษตรว่ามีความคิดเห็นอย่างไรต่อการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า ก็จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดแนวทางในการพิจารณาดำเนินการและปรับปรุงแก้ไขการจัดการศึกษาเกษตรให้ดีขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรให้สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนสามารถพัฒนาบุคคลากรที่มีความสามารถสูงออกไปทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างคุณภาพต่องานการศึกษาเกษตรอย่างเต็มที่ เป็นผลให้ประเทศชาติสามารถพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมได้ดีที่สุด

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ที่มีต่อการจัดสอนอาชีวศึกษาเกษตรในอนาคต จึงได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าของครู-อาจารย์ ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธรขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาถึงสถานภาพพื้นฐานของครู–อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร
2. เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของครู–อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร เกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครู-อาจารย์ ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธรเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า ใน 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้ในวิชาชีพและการจัดการ 2) ด้านทักษะในอาชีพและทักษะการจัดการ และ 3) ด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรม

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่คณะครู-อาจารย์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร สังกัดกองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวนทั้งหมด 58 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. ตัวแปรต้น คือ สถานภาพพื้นฐานทั่วไปของครู-อาจารย์ ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา สถานภาพสมรส อายุราชการ ประสบการณ์สอน ระดับและวุฒิการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบันและงานที่ได้รับมอบหมายนอกจากการสอน

2. ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของครู–อาจารย์ ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธรเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการพิจารณาดำเนินการและปรับปรุงแก้ไขการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในอนาคตให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

2. เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและเป็นแนวทางในการดำเนินการแก้ไขการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในอนาคต

1.5 นิยามศัพท์

ความคิดเห็น หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกมาตอบสนองความรู้สึก เข้าใจรับรู้ ต่อการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า โดยถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรของครู-อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร

การสอนอาชีวศึกษาเกษตร หมายถึง การจัดประสบการณ์ให้เกิดการเรียนรู้ในวิชาชีพเกษตรในระดับอุดมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้ผู้เรียนออกไปประกอบอาชีพโดยตรง และเป็นการฝึกฝนกำลังคนทางด้านการเกษตรให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเกษตรกรรมตลอดจนเสริมสร้างให้คนมีทักษะและเจตคติที่ดีต่ออาชีพเกษตรกรรม

ครู-อาจารย์ หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ในการสอนที่มีตำแหน่งครู-อาจารย์ ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร สังกัดกองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครู–อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร เกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า ปีการศึกษา 2542 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานและแนวทางในการวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วยสาระสำคัญดังต่อไปนี้

2.1 การสอนอาชีวศึกษาเกษตร

2.1.1 การศึกษาเกษตร

2.1.2 การจัดประสบการณ์การศึกษาเกษตร

2.2 การปฏิรูปการศึกษา

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การสอนอาชีวศึกษาเกษตร

2.1.1 การศึกษาเกษตร

การศึกษาเกษตร หมายถึง การศึกษาที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการสอน การนิเทศ และการบริหารด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม เพื่อเป็นการเตรียมคนให้ไปทำงานตามที่ต่าง ๆ หรือมีความเข้าใจในเรื่องเกษตรกรรม ขอบเขตของการศึกษาส่วนใหญ่จะจำกัดอยู่ในขอบเขตของการศึกษาในรูปแบบของระดับ มัธยมศึกษา ประถมศึกษา การฝึกหัดอบรม การสอนด้านวิชาชีพเกษตรกรรม ในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการส่งเสริมการศึกษานอกระบบ การศึกษาผู้ใหญ่ และโครงการส่งเสริมอาชีพต่าง ๆ ที่จัดขึ้นโดยรัฐหรือเอกชน (นพคุณ ศิริวรรณ, 2532 : 26)

การศึกษาเกษตร หมายถึง การพัฒนาให้บุคคลมีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ต่าง ๆ ทางด้านการเกษตร ในด้านการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่าย ทั้งนี้โดยที่บุคคลผู้นั้นสามารถที่จะนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ที่ได้ไปถ่ายทอดต่อยังบุคคลอื่น ๆ ที่สนใจได้ในแบบที่เป็นทางการ โดยอยู่ในระบบโรงเรียนหรือแบบไม่เป็นทางการในนอกระบบโรงเรียน (ปัญญา หิรัญรัศมีและคณะ, 2520 : 17)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.1.1 จุดมุ่งหมายของการศึกษาเกษตร

นพคุณ ศิริวรรณ (2532 : 27) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการศึกษาเกษตรโดยทั่วไปไว้ดังนี้ คือ

1. ผลิตเกษตรกรที่มีคุณภาพออกไปประกอบอาชีพอิสระ
2. ผลิตครู - อาจารย์ที่สอนเกษตรในระดับต่าง ๆ
3. ผลิตนักวิชาการเกษตร นักวิจัยค้นคว้าทางการเกษตรที่มีคุณภาพ
4. ผลิตนักส่งเสริมการเกษตรและนักบริหารส่งเสริมเผยแพร่ความรู้ทางการเกษตรให้แก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน

นพคุณ ศิริวรรณ (2532 : 27) (อ้างถึง สุรพล สงวนศรี, 2530 : 1) ไว้ว่า หลักสูตรที่เปิดสอนด้านเกษตรกรรมได้จัดให้มีขึ้นในทุกระดับการศึกษา โดยแบ่งหน้าที่การรับผิดชอบในการบริหารงาน รับปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งความมุ่งหมายของการศึกษาเกษตรในแต่ละระดับ ย่อมมีความมุ่งหมายเฉพาะแตกต่างกันออกไป แต่หากจะพิจารณาเฉพาะความมุ่งหมายในการให้การศึกษา อาจกล่าวได้ว่า การศึกษาเกษตรมุ่งที่จะฝึกอบรมบุคลากรให้มีความสามารถ 3 ประการคือ

1. ความรู้ทางด้านเทคนิคการเกษตร (Technical Knowledge)
2. ทักษะในงานเกษตร (Technical Skills)
3. เจตคติที่ดีต่องานเกษตร (Agricultural Attitude)

นพคุณ ศิริวรรณ (2533 : 48) กล่าวไว้ว่าโดยหลักการแล้วการจัดการเรียนการสอนอาชีวเกษตรควรจัดให้นักเรียนได้ผ่านวิธีการหลาย ๆ ด้าน เพื่อให้ได้รับความรู้และมีประสบการณ์ในการทำงานฟาร์ม หรืองานอาชีพเกษตรที่ฝึกหัดเล่าเรียนอย่างแท้จริง ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนนั้นปรกติแล้วแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ 1) การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และ 2) การจัดการเรียนการสอนโดยการปฏิบัติจริงในฟาร์มหรืองานนั้น ๆ การจัดการที่ดีและมีประสิทธิภาพและได้ผลดีก็คือต้องจัดทั้ง 2 ลักษณะดังกล่าวให้กับผู้เรียนโดยพิจารณาสัดส่วนการจัดให้เหมาะสมซึ่งแล้วแต่ลักษณะของงานและเรื่องที่จะสอนว่าจะใช้เวลาและสัดส่วนเท่าใดจึงจะเหมาะสมที่สุด

ชัยมงคล สุวพานิช (2526 : 32) กล่าวว่าสำหรับการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรม ไม่ว่าจะเป็นการสอนระดับใดก็ตามควรจัดให้มีการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กันไป

ชวนพิศ แซ่วุ่น (2527 : 32) กล่าวโดยสรุปว่า การจัดการสอนการเรียนวิชาเกษตรกรรมที่ได้ผลสมบูรณ์ จะต้องจัดให้นักเรียนได้เรียนจากการปฏิบัติจริง และสิ่งที่นำมาปฏิบัตินั้นต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสภาพท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 การจัดประสบการณ์ทางการศึกษาเกษตร

การจัดประสบการณ์ทางการศึกษาเกษตร หมายถึง การเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญให้แก่นักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับหลักปรัชญาการศึกษาที่ว่าด้วยการเรียนรู้จากการกระทำจริง พัฒนาความสามารถ ทัศนคติที่ดี พฤติกรรมและค่านิยมหรือคุณธรรม เพื่อให้บุคคลเป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคมโดยกระบวนการต่าง ๆ (มาลัย จีรวัฒนเกษตร, 2521 : 26)

2.1.2.1 วัตถุประสงค์ของการจัดประสบการณ์ทางการศึกษาเกษตร

ปัญญา หิรัญรัศมี (2522 : 76) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการจัดประสบการณ์ทางการศึกษาเกษตรนั้นว่า สถาบันที่จัดสอนทางการเกษตร ควรจะมีวัตถุประสงค์ของการจัดไว้ คือ

1. เพื่อช่วยให้โครงการจัดการศึกษาเกษตรได้สมบูรณ์มากขึ้น
2. เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้นำทฤษฎีที่เรียนในห้องเรียน มาทดลองปฏิบัติให้เห็นจริง
3. เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดทัศนะคติที่ดีในด้านความเลื่อมใส และศรัทธาต่อการศึกษาเกษตร
4. เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้มีความรู้และทักษะทำให้มั่นใจในการที่จะทำกิจกรรมทางเกษตร
5. เพื่อช่วยให้ผู้เรียนซึ่งมิได้มาจากครอบครัวที่ทำกิจกรรมทางการเกษตรได้มีโอกาสรับ ประสบการณ์ทางการเกษตร
6. เพื่อช่วยให้ครูเกษตรได้ฝึกตนเองและได้ทดลองในการปฏิบัติให้เกิดทฤษฎีใหม่
7. เพื่อช่วยให้สถาบันการศึกษาเกษตร และชุมชนได้มีความสัมพันธ์กันอย่างดี

2.1.2.2 ความสำคัญในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางการศึกษาเกษตร

จิตผกา ธนปัญญารัชวงศ์ (2529 : 109) กล่าวถึงความสำคัญในการจัดประสบการณ์ทางการศึกษาเกษตรว่า การศึกษาเกษตรต่างจากการจัดการศึกษาแบบอื่น ๆ ตรงที่เป็นการเรียนที่ต้องเกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตและทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ และผู้ที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และมีความอดทนต่อสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางการศึกษาเกษตรให้แก่ผู้เรียน จึงมีความจำเป็นดังนี้

1. ผู้ที่จะออกไปประกอบอาชีพเกษตรกรรม ต้องมีการพัฒนาความรู้ ทักษะประสบการณ์ และมีทัศนะคติที่ดีในการประกอบอาชีพ ดังนั้นผู้เรียนอาชีวศึกษาเกษตรจะต้องมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ มีความอดทนและมีการฝึกฝนตนเอง หาความรู้ใหม่ ๆ ให้ทันกับเหตุการณ์อยู่เสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ตลาดแรงงานต้องการผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์สูง ฉะนั้นการจัดการศึกษาเกษตรจึงจำเป็นต้องจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่

3. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจว่าการเรียนวิชาเกษตรจะต้องมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และสามารถปฏิบัติได้จริง ฉะนั้นผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกงานอย่างเต็มที่ เพื่อให้มีประสบการณ์อย่างเพียงพอให้เกิดความมั่นใจในการปฏิบัติเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไป

2.1.2.3 หลักการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางการศึกษาเกษตร

ปัญญา หิรัญรัศมี (2522 : 77) กล่าวว่าในการจัดประสบการณ์ทางการศึกษาเกษตรนั้น สถาบันที่จัดควรได้มีการสำรวจข้อมูลต่าง ๆ ในเรื่องของสภาพชุมชน อาชีพทางการเกษตร ปัญหาความสนใจและอื่น ๆ อีกรอบ ๆ บริเวณสถาบันนั้น ๆ ทั้งนี้เพราะว่าการจัดประสบการณ์เรามิได้มุ่งในแง่ของสถาบันเท่านั้น แต่เราอาจจะอาศัยชุมชนเป็นห้องปฏิบัติการใหญ่ของการจัดประสบการณ์ได้อย่างดีทีเดียว ประสบการณ์ทางการศึกษาเกษตรนั้นควรมุ่งจัดใหญ่ ๆ ได้ 2 ทาง คือ

1. จัดในฟาร์ม (on – farm) ของสถาบัน ฟาร์มในชุมชนหรือของผู้ปกครองเป็นต้น ในการจัดในฟาร์มนั้น ควรมุ่งจัดในแง่ของงานพืช งานสัตว์เสียเป็นส่วนใหญ่ โดยอาศัยที่ของทางสถาบันและอาจส่งผู้เรียนไปฝึกหาความชำนาญในฟาร์มเอกชน หน่วยงานราชการต่าง ๆ รวมทั้งบ้านของนักเรียนเอง

2. จัดนอกฟาร์ม (off – farm) โดยทำในชุมชนเฉพาะบ้านผู้เรียนและของหน่วยงานต่าง ๆ เป็นต้น โดยมุ่งทางการผลิตด้านพืช ด้านสัตว์ ทั้งนี้เพราะว่าในอนาคต ซึ่งประชากรในประเทศเพิ่มมากขึ้น เนื้อที่ของสถาบันจำกัดผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น การอาศัยเนื้อที่ของสถาบันอาจจะไม่พอ ถึงแม้จะส่งไปฟาร์มเอกชนก็ดี หรือบ้านของผู้เรียนเองก็ดี อาจเกิดปัญหาขีดจำกัดที่จะทำได้อีกประการหนึ่ง การจัดประสบการณ์ทางการเกษตรเองก็ไม่ควรจะมุ่งในแง่ของการผลิตอย่างเดียว ควรจะให้ผู้เรียนมีโอกาสหาประสบการณ์ด้านการแปรรูป และจำหน่ายด้วย ซึ่งในอนาคตอันใกล้นี้อุตสาหกรรมการเกษตรและธุรกิจเกษตรจะต้องขยายตัวออกมาอย่างมากและรวดเร็ว

2.1.2.4 ประเภทของการจัดประสบการณ์ทางการเกษตร

สำหรับการจัดประสบการณ์ทางการเกษตรเท่าที่จัดกันโดยทั่วไป ได้แบ่งประเภทของการจัดได้หลายประเภท โดย ปัญญา หิรัญรัศมี (2520 : 88 – 91) ได้กล่าวถึงการจัดประสบการณ์ทางการศึกษาเกษตรในสหรัฐอเมริกา ได้แบ่งประเภทของการจัด ดังนี้

1. โครงการเกษตรภายใต้การนิเทศน์ (Supervised Farming program) เป็นโครงการซึ่งทางสถาบันได้จัดเพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ทั้งในฟาร์มและนอกฟาร์ม ภายใต้การให้คำแนะนำและออกนิเทศอย่างใกล้ชิดของครู ในระหว่างที่ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติอยู่ โครงการนี้ได้แบ่งออกเป็นย่อย ๆ ได้อีก เช่น โครงการผลิต (Production projects) โครงการปรับ (Improvement

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

projects) โครงการฝึกงานทักษะสนับสนุน (Supplementary farm practices) โครงการบรรจุงานฟาร์ม (Placement for experience)

2. โครงการประสบการณ์ร่วมมือทางการเกษตร (Cooperative Experience Program in agriculture) ในการจัดโครงการนี้ สถาบันที่จัดจำเป็นต้องติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชน เพื่อส่งนักเรียนไปฝึกงานโดยแบ่งเวลาบางส่วน (Past time) ของแต่ละวัน

3. โครงการธุรกิจเกษตร (Agribusiness Program) ในโครงการธุรกิจเกษตรจะมุ่งส่งเด็กไปในหน่วยงานที่เป็นธุรกิจเกษตร เช่น ขายปุ๋ย ขายยาฆ่าแมลง เครื่องมือทางการเกษตร และแม้แต่โรงงานอุตสาหกรรมการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร

4. โครงการเกษตรผู้เยาว์ (Yong and Adult Farmer Program) โครงการนี้ได้ถูกจัดขึ้นในรูปของการศึกษาเกษตรนอกระบบโรงเรียน (Non – Formal Education In Agriculture) มิได้เป็นโครงการที่มุ่งจัดประสบการณ์ ให้นักเรียนในโรงเรียนหรือสถาบันโดยตรง แต่ว่าส่วนรวมทั้งนี้เพราะโครงการนี้จัดให้แก่ผู้ที่สำเร็จการศึกษา จากมัธยมศึกษาตอนปลายแล้วและให้ผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมอยู่ ได้มาปรึกษาปัญหาด้านการเกษตร และฝึกปฏิบัติหาประสบการณ์จากเทคโนโลยี

งานฟาร์มของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรในประเทศไทย นพคุณ ศิริวรรณ (2532 : 105–108) ได้แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ และได้แบ่งตามลักษณะของฟาร์มหรือโครงการได้ให้ชื่อของแต่ละงานเป็นโครงการ เพื่อที่จะได้ชี้ระบุให้ชัดเจนและเข้าใจตรงกันได้นำมากล่าวรายละเอียดดังนี้

1. โครงการฟาร์มสาธิตของสถานศึกษา (The School or Demonstration Farm) ลักษณะของฟาร์มหรือโครงการดังกล่าวนี้ เราเรียกกันโดยทั่วไปว่าฟาร์มโรงเรียน หรือฟาร์มวิทยาลัย มีลักษณะเป็นงานฟาร์มที่สถานศึกษาเป็นเจ้าของโดยตรง การจัดดำเนินการต่าง ๆ สถานศึกษาเป็นผู้จัดและดำเนินการทั้งหมด นักเรียนมีส่วนร่วมในงานฟาร์มก็เพียงเพื่อให้ได้เป็นแหล่งฝึกหัดประสบการณ์ การทำฟาร์มนักเรียนไม่มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการหรือร่วมหุ้นมีส่วนได้ส่วนเสียใด ๆ เลย กิจกรรมทั้งหมดนั้นสถานศึกษาและครู – อาจารย์ เป็นผู้รับผิดชอบและจัดดำเนินการเป็นไปตามนโยบายของสถานศึกษาเป็นหลัก

2. โครงการทดลองของนักเรียนนักศึกษา (Student Experimental project) ลักษณะของโครงการทดลองของนักเรียนนักศึกษานี้เป็นโครงการฟาร์มหรืองานปฏิบัติการเกษตรที่นักเรียนเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งจัดทำโครงการบนพื้นดินของสถานศึกษาโดยที่สถานศึกษาหรือครูเกษตรเป็นผู้มอบหมายให้นักเรียนไปปฏิบัติหรือฝึกปฏิบัติ ในการนี้นอกจากสถานศึกษาจะเป็นผู้ตระเตรียมที่ดินหรือสถานที่ให้แล้ว สถานศึกษาบางแห่งอาจจะเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ ไว้อำนวยความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สะดวกให้นักเรียนได้ฝึกหรือปฏิบัติงานอีกด้วย โดยที่นักเรียนนักศึกษาจะเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานทั้งหมด ตามที่ครู – อาจารย์ได้มอบหมายให้ทำตามขั้นตอนที่กำหนด

3. โครงการเกษตรภายใต้การนิเทศ (Supervised Farming Project) เป็นโครงการเกษตรที่ดำเนินการโดยนักเรียนนักศึกษา ซึ่งเป็นกิจกรรมโครงการฟาร์มที่บ้านของนักเรียน นักศึกษาเอง หรือดำเนินในสถานศึกษาภายใต้การนิเทศของครู–อาจารย์เกษตรซึ่งเป็นครูที่ปรึกษาและผู้ปกครองมีส่วนร่วมด้วยในแง่ของการลงทุน การให้ความร่วมมือและกำลังงานในการดำเนินกิจการรับผิดชอบในการดำเนินการจัดการต่าง ๆ ด้วยตนเอง

2.1.2.5 หลักเกณฑ์ในการเลือกประสบการณ์

ก่อนที่จะทำการเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนนั้น สิ่งที่ควรคำนึงถึงอีกอย่างคือหลักเกณฑ์ในการเลือกทั้งที่เป็นแนวทางในการเลือกประสบการณ์ประกอบการเรียนรู้นั้นเอง ซึ่งพอมีหลักเกณฑ์ ดังนี้ (สุมิตร คุณานุกร, 2520 : 97–98)

1. ประสบการณ์ที่เลือกมาต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการสอน หากเป็นทักษะก็ควรเป็นทักษะที่เมื่อปฏิบัติแล้วผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมไปตามที่ต้องการ

2. ประสบการณ์หรือกิจกรรมที่เลือกมาควรก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้เรียนที่จะปฏิบัติ คือกิจกรรมที่สนุกไม่ซ้ำซาก เป็นที่น่าสนใจและนิยมในหมู่ผู้เรียน มีประโยชน์ในการนำไปใช้กับชีวิตประจำวัน ความพึงพอใจจำนำไปสู่ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนรักวิชาที่เรียนด้วย

3. กิจกรรมที่จัดให้แก่ผู้เรียนควรอยู่ในขอบเขตของความสามารถทางด้านร่างกายของผู้เรียนที่จะปฏิบัติได้ ครูต้องคำนึงถึงประสบการณ์เดิมหรือทักษะเดิมที่ผู้เรียนมีอยู่ กิจกรรมใหม่ที่ผู้เรียนจะได้รับควรต่อเนื่องจากกิจกรรมและประสบการณ์ในอดีต หากไม่พิจารณาถึงเกณฑ์นี้แล้ว ผู้เรียนจะไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมใหม่ได้ ทำให้การเรียนเกิดการล้มเหลวหรือผู้เรียนเกิดการท้อแท้

4. กิจกรรมที่เลือกควรมาส่งเสริมจุดมุ่งหมายหลาย ๆ ด้าน

5. กิจกรรมหรือประสบการณ์ที่เลือกมาให้ผู้เรียนควรสอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล คือคำนึงถึงความสามารถพิเศษทางด้านใดด้านหนึ่งของผู้เรียน ไม่จำเป็นว่าผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมอย่างเดียวกันหมด เพราะอาจมีกิจกรรมบางอย่างที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน

2.1.2.6 ปัญหาในการจัดประสบการณ์ทางการเกษตร

ในการจัดทำโครงการประสบการณ์การศึกษาเกษตรนั้น เป็นเรื่องที่จัดได้ไม่ยากแต่ต้องศึกษาอย่างดี รัดกุม และควรมีการทดลองบ้าง ปัญญา หิรัญรัศมี (2520 : 92–93) ได้เห็นสภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดประสบการณ์ทางการศึกษาเกษตร จึงได้ประมวลปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดังต่อไปนี้ คือ

1. งบประมาณไม่มีในแง่ของการจัดโครงการนอกสถาบัน เพราะจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

2. ยานพาหนะเดินทางเพื่อติดตามโครงการมีไม่เพียงพอ ทำให้จัดโครงการนอกสถาบันไม่ได้ขาดความสัมพันธ์กับชุมชน

3. ความไม่เข้าใจในการจัดโครงการดีพอในการเผยแพร่โครงการดังกล่าว จากส่วนกลางไปยังสถาบันจำเป็นต้องมีการอบรมสัมมนาผู้เกี่ยวข้องให้เข้าใจและรู้ สามารถจัดดำเนินการได้

4. ความไม่มีเวลาและความเหนื่อยหน่ายต่องานของครูเกษตรและนักเรียน

5. ผู้บริหารหลายสถาบันขาดการสนับสนุน ไม่เข้าใจโครงการ ไม่เห็นความสำคัญ

6. ตัวครูเกษตรเอง เมื่อไม่เข้าใจโครงการแล้วก็ไม่ศึกษาหาความรู้ เมื่อผู้บริหารไม่สนับสนุนก็ไม่พยายามแสดงผลงาน

2.1.2.7 ข้อเสนอแนะในการจัดประสบการณ์การศึกษาเกษตรในประเทศไทย

ปัญญา หิรัญรัศมี (2520 : 940–95) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการจัดประสบการณ์การศึกษาเกษตร เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่ควรจัดดังนี้

1. จัดโครงการใดโครงการหนึ่งเพียงโครงการเดียวในสถานศึกษาแต่ละแห่ง

2. ผันสถานศึกษาเกษตร โดยเฉพาะโรงเรียนเกษตรกรรมหรือวิทยาลัยเกษตรกรรทเท่านั้นให้เป็นรูปแบบของฟาร์ม โดยทำโครงการในข้อที่ 1 ให้เป็นโครงการที่สมบูรณ์แบบ โดยการผลิต แปรรูป และจัดจำหน่ายเพื่อจะได้

2.1 ทำให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงจังให้ครบกระบวนการเกษตร

2.2 ทำให้ผู้เรียนมีรายได้จากโครงการ

2.3 ทำให้ผู้เรียนเกิดความเลื่อมใส ศรัทธาในวิชาชีพเกษตร

2.4 ทำให้เกิดค่านิยมของการศึกษาเกษตร ได้เปลี่ยนไปใหม่ในทางที่ทุกคนสนใจและสนับสนุน

2.5 ครูเกษตรเองก็ได้ทดสอบตัวเองว่ามีความสามารถอย่างไร

2.6 ทำให้เกิดความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับชุมชนดีขึ้น

2.7 ผู้บริหารจะได้ใช้ความสามารถทางการจัดการฟาร์มบ้าง มิใช่จัดการในแง่บุคลากรและสถานที่เท่านั้น

2.8 ทำให้นักเรียน นักศึกษา ไม่มีเวลาและจิตใจไปคิดในเรื่องที่ไม่ดีหรือใช้เวลาในการทำคุณประโยชน์อย่างเต็มที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. จัดตั้งกรรมการร่วมให้คำปรึกษาแนะนำ (Advisory Committees) ทั้งนี้เพราะว่าในการดำเนินการจัดโครงการประสบการณ์ การศึกษาเกษตรไม่ว่าจะเป็นประเภทไหนก็ตาม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะขอความคิดเห็นจากบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะในชุมชนนั้นเพื่อช่วยแนะนำในเรื่องของความต้องการของตลาด สถานที่ฝึกงาน และช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และจะช่วยให้จัดหลักสูตรเป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้นจากเหตุผลดังกล่าว การเลือกบุคคลเพื่อเข้ามาเป็นคณะกรรมการช่วยให้คำปรึกษาแนะนำจึงควรประกอบด้วยผู้บริหารสถาบันครูเกษตร ครูฝ่ายธุรการ และนักธุรกิจเกษตร เจ้าของกิจการงานฟาร์มต่าง ๆ

2.2 การปฏิรูปการศึกษา

2.2.1 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540-2544)

แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ได้กำหนดนโยบายการพัฒนาการศึกษาไว้ 5 ด้าน คือ

1. เร่งขยายและยกระดับความรู้พื้นฐานของประชาชนทั้งมวล
2. ปฏิรูประบบการเรียนการสอน
3. ปฏิรูปการผลิตและพัฒนาครู
4. เร่งผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูง
5. ปฏิรูประบบการบริหารและการจัดการศึกษา

โดยกำหนดแผนงานหลักเพื่อพัฒนาการศึกษาไว้ 9 แผนงาน ประกอบด้วย

แผนงานหลักที่ 1 การยกระดับพื้นฐานของมวลชน

แผนงานหลักที่ 2 การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน

แผนงานหลักที่ 3 การพัฒนาการผลิตครูและการฝึกอบรมและพัฒนาครูประจำการ

แผนงานหลักที่ 4 การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีด้านสังคมศาสตร์

แผนงานหลักที่ 5 การวิจัยและพัฒนา

แผนงานหลักที่ 6 การพัฒนาระบบบริการและการจัดการ

แผนงานหลักที่ 7 การพัฒนาระบบอุดมศึกษา

แผนงานหลักที่ 8 การระดมสรรพกำลังเพื่อจัดการศึกษา

แผนงานหลักที่ 9 การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการศึกษา

2.2.2 แนวทางในการปฏิบัติเพื่อปฏิรูปการศึกษาให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

1. การปฏิรูปโรงเรียนและสถานศึกษา โดยเร่งรัดให้โรงเรียนและสถานศึกษาทุกระดับจัดการศึกษาให้มีมาตราฐานทัดเทียมกันและให้กระจายการบริการครอบครุมทุกพื้นที่

2. การปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยเร่งปฏิรูประบบการผลิต การสรรหาและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัฒนาครู ทั้งที่ทำการสอนในสถานศึกษาของรัฐและเอกชนอย่างครบวงจร รวมทั้งพัฒนาผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

3. การปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน โดยการเร่งปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท

4. การปฏิรูประบบการบริหารการศึกษา โดยการมุ่งการ กระจายอำนาจเพื่อเอื้อให้สถานศึกษามีอำนาจตัดสินใจด้านการบริการและการจัดการบริหารทางการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในท้องถิ่นมากที่สุด

2.2.3 การปฏิรูปการศึกษาเกษตร

การจัดการการศึกษาเกษตรนั้นได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเกษตรให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมาย ผู้เรียนมีศักยภาพในการพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีการพัฒนาประเทศชาติให้สามารถอยู่ในสังคมโลกอย่างเป็นสุข จึงได้มีการจัดทำโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิตขึ้น โดยมีเป้าหมายคือ

1. เพื่อเกษตรกรและบุตรหลานเกษตรกรผู้ด้อยโอกาสในชนบท
2. เพื่อปัญหาของประชากรในภาคเกษตรระยะยาว
3. เพื่อประชากรในสังคมไทยโดยส่วนรวม
4. เพื่อแก้ปัญหาการเหลื่อมล้ำของสังคมไทยในระยะยาว

นอกจากนี้ยังเป็นการเตรียมกำลังคนด้านการเกษตรที่มีคุณภาพ มีความรู้ด้านการเกษตรสมัยใหม่ ซึ่งเป็นกำลังที่สำคัญที่จะรับผิดชอบต่อการผลิตทางการเกษตรของประเทศไทยในอนาคต และยังเป็นการพัฒนากำลังคนด้านการเกษตรให้มีความรู้ ทักษะและเจตคติในด้านการผลิต การแปรรูปและดำเนินงานด้านธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาด้านการเกษตรของประเทศ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัทมา วิมาลา (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่องแนวโน้ม บทบาทและหน้าที่ของวิทยาลัยการอาชีพ ในทศวรรษหน้า ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. แนวโน้ม บทบาทและหน้าที่ในการจัดการศึกษาในสถานศึกษา
   1.1 จัดการศึกษาตามหลักสูตรและแผนการศึกษาชาติ
   1.2 จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น โดยแยกตามประเภทวิชา ระดับการจัดการศึกษา และสาขาวิชาที่เปิดสอน
   1.3 จัดการเรียนการสอนโดยมุ่งรูปแบบการจัดการที่ยืดหยุ่น หลากหลายสนองตามความต้องการของผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แนวโน้ม บทบาทและหน้าที่ในการจัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นและหลักสูตรอื่น ๆ
   2.1 หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นต้องเป็นหลักสูตรที่สมบูรณ์ มีการบริหารและจัดการที่ยืดหยุ่น
   2.2 หลักสูตรต้องเอื้อเฟื้อต่อการพัฒนาทักษะจากระดับพื้นฐานไปสู่ระดับที่มีการใช้เทคโนโลยีที่สูงขึ้น
3. แนวโน้ม บทบาทและหน้าที่ในการวิจัยส่งเสริมและการพัฒนาวิชาชีพต่าง ๆ
   3.1 สถานศึกษาต้องเป็นแหล่งข่าวสารสารสนเทศด้านอาชีพแก่นักเรียน นักศึกษา สถานประกอบการและชุมชน
   3.2 สถานศึกษาเป็นหน่วยงานหลักในการให้บริการ วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ บุคลากร และเทคโนโลยีด้านวิชาชีพแก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในท้องถิ่น
4. แนวโน้ม บทบาทและหน้าที่ในการให้การศึกษาและฝึกอบรมคุณธรรมและจริยธรรมแก่นักเรียน นักศึกษา
   4.1 เน้นการปลูกฝังนักเรียน นักศึกษา ให้มีระเบียบวินัยในตนเอง และมีความรับผิดชอบ
   4.2 เน้นการเสริมสร้างคุณธรรม และจริยธรรม ให้เป็นทั้งคนเก่งและคนดีควบคู่กันไป
   4.3 เน้นการเสริมสร้างจรรยาบรรณในวิชาชีพ ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการจัดการทรัพยากร มนุษยสัมพันธ์ การจัดการสารสนเทศ ระบบงานและองค์การเทคโนโลยี
   4.4 เน้นคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อมให้เกิดมีขึ้นในตัวนักเรียน
5. แนวโน้ม บทบาทและหน้าที่ในการให้บริการชุมชน
   5.1 เน้นบทบาทในการส่งเสริมและประสานงานร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการพัฒนาอาชีพในท้องถิ่น
   5.2 มีการเผยแพร่ข่าวสาร ความต้องการแรงงานระหว่างหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดหางาน สถานประกอบการ และชุมชน
   5.3 มีการร่วมมือกับหน่วยงานทางการศึกษาอื่น ๆ ในการสนับสนุนการศึกษาวิชาชีพ การศึกษาตลอดชีพ การถ่ายทอดประสบการณ์ทางวิชาชีพและการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น
   5.4 มีการให้บริการศึกษาและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาอาชีพ และธุรกิจแก่ศิษย์เก่า สถานประกอบการ และบุคคลภายนอกที่สนใจ
6. แนวโน้ม บทบาทและหน้าที่ในการรับงานการค้าที่เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1 ให้บริการปรึกษาและข้อเสนอแนะทางด้านธุรกิจ

6.2 สนับสนุนและจัดตั้งกองทุนเงินกู้เพื่อการสร้างเสริมประสบการณ์ด้านกิจกรรมทางด้านการค้า และการประกอบธุรกิจของนักเรียน นักศึกษา

7. แนวโน้ม บทบาทและหน้าที่ในการประสานงานกับสถานประกอบการ

7.1 มีการสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการในท้องถิ่นเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพโดยตรง

7.2 การฝึกงานของนักเรียน นักศึกษากับสถานประกอบการก่อให้เกิดความสัมพันธ์กันมากยิ่งขึ้น

8. แนวโน้ม บทบาทและหน้าที่ที่ควรกำหนดเพิ่มเติม

8.1 บทบาทในการให้บริการการศึกษาอย่างต่อเนื่องและการศึกษาตลอดชีพในด้านวิชาชีพต่อชุมชน

8.2 มีการเชื่อมโยงการศึกษาวิชาชีพระหว่างการศึกษานอกระบบ การเรียนการสอนปกติและการศึกษาตามอัธยาศัยเข้าหากันโดยการเทียบโอนผลการเรียนทุกระดับหลักสูตรและการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างสถานศึกษา

กองวิทยาลัยเกษตรกรรม (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การศึกษาและการพัฒนาการดำเนินโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต ผลปรากฏว่า

สถานศึกษาเกษตรสามารถจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนโยบายที่ตั้งไว้ โดยการสอนนั้นจะต้องจัดเป็นประสบการณ์การเรียนรู้จากการปฏิบัติและฝึกทักษะในสถานการณ์จริงตลอดระยะเวลาที่เรียน โดยมีครู-อาจารย์เป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษาอย่างใกล้ชิดทั้งในด้านการเรียนกิจกรรมและงานที่มอบหมายต่าง ๆ เช่น การจดบันทึกการปฏิบัติงานประจำวันแล้วนำมาวิเคราะห์และพัฒนางานเพื่อเพิ่มทักษะและประสบการณ์ในการจัดการ การฝึกหัดเขียนโครงการเพื่อเสนอขอเงินมาทำโครงการเกษตร ซึ่งขั้นตอนในการปฏิบัติคล้ายกับการทำงานในระบบเชิงธุรกิจ ตลอดจนเน้นการฝึกภาคปฏิบัติในห้องปฏิบัติการหรือสถานประกอบการให้มากขึ้น และการใช้ชีวิตในสังคมจะต้องปลูกฝังแนวปฏิบัติด้านการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยแก่ผู้เรียนนอกจากนี้เกษตรกรรุ่นใหม่จะต้องมีความสามารถในการตัดสินใจด้านการผลิต การจัดการฟาร์ม มีการนำเอาคอมพิวเตอร์มาใช้ในขบวนการผลิต สามารถประยุกต์ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดมาใช้ประโยชน์อย่างสูงสุดเพื่อที่จะได้ผลผลิตที่สามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าของครู–อาจารย์ สังกัดกองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางและข้อมูลพื้นฐานในการพิจารณาดำเนินการและปรับปรุงแก้ไขการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในอนาคตให้ได้ผลดียิ่งขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวจึงได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ คณะครู–อาจารย์ ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร สังกัดกองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวนทั้งหมด 58 คน

3.2 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีคำถามทั้งชนิดปลายปิดและชนิดปลายเปิด โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษ หน้า

3.2.2 วิธีดำเนินการสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยจากหนังสือ เอกสาร วารสารและงานวิจัยต่าง ๆ
3. ศึกษาการสร้างแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. กำหนดขอบเขตและประเด็นคำถาม ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและดำเนินการสร้างแบบสอบถาม

3.2.3 การทดลองการใช้แบบสอบถาม

โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครู–อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีฉะเชิงเทรา จำนวน 6 ชุด โดยครู–อาจารย์ดังกล่าวไม่ได้เป็นกลุ่มประชากรที่จะศึกษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับความถูกต้องของภาษาและและการสื่อความหมายที่ชัดเจนของข้อคำถามในแบบสอบถามตามแต่ละตอน

3.2.4 วิธีการส่งแบบสอบถามและการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ติดต่อขออนุญาตทำการวิจัยในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธรโดยมีหนังสือราชการจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร ขอความอนุเคราะห์ให้คณะครู–อาจารย์ในสถานศึกษาเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ไปส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง

2. การรับแบบสอบถาม ผู้วิจัยติดต่อขอรับแบบสอบสอบถามคืนจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธรด้วยตนเอง จำนวนแบบสอบถามที่ส่งจำนวน 58 ชุด ได้รับคืนทั้งหมด 41 ชุด คิดเป็นร้อยละ 70.68

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้ว นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้แต่ละรายการเข้าตารางข้อมูลดิบ และไปคำนวณค่าทางสถิติดังนี้

1. การนำแบบสอบถามที่ได้มาแจกแจงหาค่าความถี่

2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของครู-อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร โดยหาค่าร้อยละ โดยใช้สูตร (ประคอง กรรณสูตร, 2528 : 69-71)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{X \times 100}{N}$$

กำหนดให้ X = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามข้อนั้น ๆ

N = จำนวนประชากรที่ศึกษาทั้งหมด

3. หาค่าเฉลี่ยของการประเมินค่าความสำคัญ เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า

กำหนดให้ค่าความสำคัญดังนี้คือ

ระดับคะแนน	5	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับคะแนน	4	หมายถึง เห็นด้วยมาก
ระดับคะแนน	3	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
ระดับคะแนน	2	หมายถึง เห็นด้วยน้อย
ระดับคะแนน	1	หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

36223

การหาค่าเฉลี่ยในแต่ละหัวข้อ หาได้ดังนี้

สูตร $\bar{X} = \frac{(N5 \times 5) + (N4 \times 4) + (N3 \times 3) + (N2 \times 2) + (N1 \times 1)}{N}$

กำหนดให้ X = ค่าเฉลี่ย

N = จำนวนครู – อาจารย์ทั้งหมด

N5 = จำนวนครู – อาจารย์ที่ตอบในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

N4 = จำนวนครู – อาจารย์ที่ตอบในระดับที่เห็นด้วยมาก

N3 = จำนวนครู – อาจารย์ที่ตอบในระดับเห็นด้วยปานกลาง

N2 = จำนวนครู – อาจารย์ที่ตอบในระดับเห็นด้วยน้อย

N1 = จำนวนครู – อาจารย์ที่ตอบในระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้นำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2528: 70)

ค่าเฉลี่ย	4.50 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

4. การหาค่าเบี่ยงเบนมาตราฐาน (Standard deviation ; S.D.)

วิเคราะห์คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า (ประคอง กรรณสูตร, 2528 :73)

สูตร $S.D. = \sqrt{\frac{\sum fx2 - (fx)2}{N}}$

กำหนดให้ S.D. = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$(\sum fx)2$ = ผลรวมคะแนนแต่ละข้อยกกำลังสอง

$\sum fx$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนของครู – อาจารย์ในกลุ่มประชากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าของครู- อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร แสดงผลการวิจัยได้เป็นดังนี้ คือ

4.2.1 สถานภาพทั่วไปของครู – อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร

ตารางที่ 1 แสดงสถานภาพทั่วไปของครู – อาจารย์ ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร

รายการ	จำนวน (คน) (N = 41)	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
ชาย	17	41.46
หญิง	24	58.54
2. อายุ		
20 – 30 ปี	12	29.26
31 – 40 ปี	24	58.54
41 – 50 ปี	5	12.20
อายุสูงสุด 48 ปี		
อายุต่ำสุด 24 ปี		
อายุเฉลี่ย 33.79 ปี		
ค่าเบี่ยงเบนมาตราฐาน (S.D.) = 6.28		
3. สถานภาพ		
โสด	13	31.70
สมรส	28	68.30
4. นับถือศาสนา		
พุทธ	40	97.56
อิสลาม	1	2.44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน) (N = 41)	ร้อยละ (%)
5. อายุราชการ		
1 – 10 ปี	22	53.66
11 – 20 ปี	17	41.46
21 – 30 ปี	2	4.88
อายุราชการสูงสุด 22 ปี		
อายุราชการต่ำสุด 1 ปี		
อายุราชการเฉลี่ย 10.62 ปี		
ค่าเบี่ยงเบนมาตราฐาน (S.D.) = 5.96		
6. ประสบการณ์สอนในสถานศึกษา		
1 – 10 ปี	23	56.10
11 – 20 ปี	16	39.02
21 – 30 ปี	2	4.88
ประสบการณ์สอนสูงสุด 22 ปี		
ประสบการณ์สอนต่ำสุด 1 ปี		
ประสบการณ์สอนเฉลี่ย 10.37 ปี		
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 5.96		
7. ตำแหน่งปัจจุบัน		
ครู	3	7.32
อาจารย์	36	87.80
ผู้บริหาร	2	4.88
8. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	3	7.32
ปริญญาตรี	34	82.93
ปริญญาโท	4	9.75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน) (N = 41)	ร้อยละ (%)
9. วุฒิการศึกษา		
มีวุฒิทางการศึกษาเกษตร	24	58.54
ไม่มีวุฒิทางการศึกษาเกษตร	17	41.46
10. หน้าที่อื่น ๆ		
หัวหน้าหมวด / บริหาร	19	46.34
ครูที่ปรึกษา / ครูปกครอง	5	12.20
งานธุระการ	6	14.63
อื่น ๆ	11	26.83

จากตารางที่ 1 แสดงสถานภาพทั่วไปของครู – อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 41 คน เป็นเพศหญิงมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 56.10) ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี (ร้อยละ 58.54) โดยมีอายุเฉลี่ย 33.79 ปี ส่วนใหญ่สมรสแล้ว (ร้อยละ 68.30) นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 97.56) และนับถือศาสนาอิสลาม (ร้อยละ 2.44)

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุราชการอยู่ระหว่าง 1 – 10 ปี (ร้อยละ 53.66) โดยเฉลี่ยมีอายุราชการ 10.62 ปี เกี่ยวกับประสบการณ์สอนในสถานศึกษา พบว่าผู้ที่มีประสบการณ์สอนอยู่ระหว่าง 1 – 10 ปีมีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 56.10) โดยเฉลี่ยครู – อาจารย์มีประสบการณ์สอน 10.37 ปี ปัจจุบันส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์มากที่สุด (ร้อยละ 87.80) รองลงมามีตำแหน่งเป็นครู (ร้อยละ 7.32) และตำแหน่งผู้บริหารมีน้อยที่สุด (ร้อยละ 4.88)

ด้านวุฒิและระดับการศึกษา พบว่าครู - อาจารย์ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 82.93) รองลงมาคือระดับปริญญาโท (ร้อยละ 9.75) โดยครู–อาจารย์จำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งมีวุฒิทางการศึกษาเกษตร (ร้อยละ 58.54) และครู–อาจารย์ที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษาเกษตร มีจำนวนรองลงมา (ร้อยละ 41.46) สำหรับหน้าที่อื่น ๆ ที่สำคัญนอกจากการสอนนั้น พบว่าครู–อาจารย์ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับหัวหน้าหมวด หรือหัวหน้าด้านการบริหารมีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 46.34)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าของครู – อาจารย์ ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร

ตารางที่ 2 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าของครู–อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร ด้านความรู้ในวิชาชีพและการจัดการ

รายการ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า (N = 41)		
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
ปรัชญาและจุดมุ่งหมายในการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตร			
1. มุ่งเตรียมคนให้มีทักษะในระดับผู้ชำนาญการเฉพาะทางและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน	4.43	0.83	มาก
2. มุ่งเตรียมคนให้มีความสามารถในการทำงานให้ก้าวหน้าในอาชีพเกษตร	4.21	0.85	มาก
3. มุ่งผลิตเกษตรกรที่มีคุณภาพออกไปประกอบอาชีพเกษตรกรรม	4.12	0.87	มาก
4. จัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรให้สอดคล้องและความต้องการของท้องถิ่นเป็นหลัก	4.04	0.96	มาก
5. มุ่งเตรียมคนให้มีการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.46	1.17	ปานกลาง
การจัดการเรียนการสอน			
1. จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง	4.51	0.73	มากที่สุด
2. เน้นเนื้อหาการสอนที่ทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบันและยึดสภาพของชีวิตจริง	4.14	0.92	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า (N = 41)		
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
3. การสอนวิชาชีพเกษตรมีการจัดและดำเนินการสอนโดยถือเอาความต้องการทางวิชาชีพของผู้เรียนเป็นพื้นฐาน	3.97	0.94	มาก
4. มีการร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนระหว่างสถานศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ	3.90	1.12	มาก
5. เน้นการใช้สื่อการเรียนการสอนและนำเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอน เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซี ดี – รอม อินเตอร์เนต เป็นต้น	3.87	1.17	มาก
6. เน้นการเรียนการสอนในภาคภาษาอังกฤษ	3.53	1.08	มาก
7. สอนวิชาชีพเกษตรให้ผู้ที่ต้องการจะเรียนและนำไปใช้ประโยชน์ได้เท่านั้น	3.36	1.09	ปานกลาง
การจัดงานฟาร์ม			
1. โครงการฟาร์มสาธิตของสถานศึกษาต้องจัดให้ครบวงจร เพื่อจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่	4.36	0.81	มาก
2. นำเทคโนโลยีด้านการจัดการฟาร์มมาใช้จัดการฟาร์มในสถานศึกษา	4.19	0.83	มาก
3. จัดโครงการธุรกิจเกษตร โดยมุ่งส่งเสริมนักศึกษาไปฝึกงานในหน่วยงานธุรกิจเกษตร	4.12	0.83	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า (N = 41)		
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
4. จัดโครงการเกษตรภายใต้การนิเทศให้กับผู้เรียนมากขึ้น	4.00	0.93	มาก
5. จัดการฟาร์มในสถานศึกษาให้ได้มาตรฐานโดยใช้ระบบมาตรฐาน ISO	4.00	1.16	มาก
6. สถานศึกษาจัดการติดต่อกับสถานประกอบการในชุมชนและจัดเป็นประสบการณ์ทางการเกษตรให้กับผู้เรียน	3.95	1.03	มาก
ความสัมพันธ์กับชุมชน			
1. สถานศึกษาเป็นแหล่งวิชาการทางการศึกษาเกษตรของชุมชน	4.24	0.84	มาก
2. จัดการสอนวิชาชีพเกษตรโดยการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้เข้าสู่ครัวเรือนของเกษตรกร	3.90	0.84	มาก
3. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมกับสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเกษตร	3.80	0.96	มาก
4. โครงการเกษตรเชิงธุรกิจครบวงจร เน้นโครงการร่วมระหว่างสถานศึกษากับเกษตรกรในท้องถิ่น	3.63	1.12	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าของครู–อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร ด้านความรู้ในวิชาชีพและการจัดการ พบว่า ด้านปรัชญาและจุดมุ่งหมายในการจัดการอาชีวศึกษาเกษตร ครู–อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับความคิดเห็นเห็นด้วยมาก 4 รายการ คือ 1) มุ่งเตรียมคนให้มีทักษะในระดับผู้ชำนาญการเฉพาะทางและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน 2) มุ่งเตรียมคนให้มีความสามารถในการทำงานให้ก้าวหน้าในอาชีพเกษตร 3) มุ่งผลิตเกษตรกรที่มีคุณภาพออกไปประกอบอาชีพเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรรม และ 4) จัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรให้สอดคล้องและความต้องการของท้องถิ่นเป็นหลัก (มีค่าเฉลี่ย 4.43, 4.21, 4.12 และ 4.04 ตามลำดับ) ส่วนความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลางมีรายการเดียวคือ มุ่งเตรียมคนให้มีการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าครู–อาจารย์มีมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด 1 รายการ คือ จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง (ค่าเฉลี่ย 4.51) และมีความคิดเห็นในระดับระดับเห็นด้วยมาก 5 รายการ คือ 1) เน้นเนื้อหาการสอนที่ทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบันและยึดสภาพของชีวิตจริง 2) การสอนวิชาชีพเกษตรมีการจัดและดำเนินการสอนโดยถือเอาความต้องการทางวิชาชีพของผู้เรียนเป็นพื้นฐาน 3) มีการร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนระหว่างสถานศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ 4) เน้นการใช้สื่อการเรียนการสอนและนำเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอน เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซีดี – รอม อินเตอร์เนต เป็นต้น และ 5) เน้นการเรียนการสอนในภาคภาษาอังกฤษ (ค่าเฉลี่ย 4.14, 3.97, 3.90, 3.87 และ 3.53 ตามลำดับ) ส่วนการสอนวิชาชีพให้ผู้ที่ต้องการจะเรียนและนำไปใช้ประโยชน์ได้เท่านั้น มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง

ด้านการจัดงานฟาร์ม พบว่าครู–อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับคิดเห็นมากทั้ง 6 รายการ คือ 1) โครงการฟาร์มสาธิตของสถานศึกษาต้องจัดให้ครบวงจร เพื่อจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่ 2) นำเทคโนโลยีด้านการจัดการฟาร์มเข้ามาใช้จัดการฟาร์มในสถานศึกษา 3) จัดโครงการธุรกิจเกษตร โดยมุ่งส่งเสริมนักศึกษาไปฝึกงานในหน่วยงานธุรกิจเกษตร 4) จัดโครงการเกษตรภายใต้การนิเทศให้กับผู้เรียนมากขึ้น 5) จัดการฟาร์มในสถานศึกษาให้ได้มาตรฐาน โดยใช้ระบบมาตรฐาน ISO และ 6) สถานศึกษาจัดการติดต่อกับสถานประกอบการในชุมชนและจัดเป็นประสบการณ์ทางการเกษตรให้กับผู้เรียน (ค่าเฉลี่ย 4.36, 4.19, 4.12, 4.00, 4.00 และ 3.95 ตามลำดับ)

ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่า ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทุกรายการ คือ 1) สถานศึกษาเป็นแหล่งวิชาการทางการศึกษาเกษตรของชุมชน 2) จัดการสอนวิชาชีพเกษตรโดยการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้เข้าสู่ครัวเรือนของเกษตรกร 3) ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมกับสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเกษตร และ 4) โครงการเกษตรเชิงธุรกิจครบวงจร เน้นโครงการร่วมระหว่างสถานศึกษากับเกษตรกรในท้องถิ่น (ค่าเฉลี่ย 4.24, 3.90, 3.80 และ 3.63 ตามลำดับ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าของครู-อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร ด้านทักษะในอาชีพและทักษะการจัดการ

รายการ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า (N = 41)		
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
ทักษะพื้นฐาน			
1. เน้นทักษะในการคำนวณผลผลิต การทำบัญชีฟาร์มเชิงธุรกิจ	4.07	0.80	มาก
2. เน้นทักษะในการวางแผนโครงการและการดำเนินโครงการ	4.04	0.82	มาก
3. เน้นทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ เช่น การใช้เครื่องจักรกล การซ่อมแซมบำรุงรักษาเครื่องมือทางการเกษตรเป็นต้น	4.04	0.85	มาก
4. เน้นทักษะและประสบการณ์ที่จำเป็นเกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรมในแนวกว้าง	3.85	0.75	มาก
5. เน้นทักษะการเขียนหรือการจดบันทึก	3.48	1.10	ปานกลาง
ทักษะเฉพาะสาขา			
1. เน้นทักษะในการทำงานและมีประสบการณ์จริงในสาขาวิชาที่เรียน	4.41	0.69	มาก
2. เน้นทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพเฉพาะสาขาให้มาก	4.36	0.65	มาก
3. ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถทำงานฟาร์มหรืองานอาชีพทางการเกษตรในลักษณะดำเนินการรูปแบบธุรกิจ	4.09	0.90	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า (N = 41)		
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
ทักษะในการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร			
1. ผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมกับสาขาวิชาที่เรียน	4.24	0.75	มาก
2. ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถในการดัดแปลงใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์	4.19	0.70	มาก
3. ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถปรับตัวรับการพัฒนาของเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น	4.14	0.81	มาก
4. ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารและใช้ประโยชน์ ในการพัฒนาปรับปรุงอาชีพเกษตรกรรม	4.14	0.84	มาก
5. ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถในการสร้างเครื่องมือทางการเกษตรในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ ได้อย่างเหมาะสม	3.80	0.94	มาก
ทักษะในการส่งเสริมและเผยแพร่วิชาชีพเกษตร			
1. ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพเกษตรสามารถเป็นเกษตรกรตัวอย่างแก่ชุมชนในอนาคตได้	4.24	0.78	มาก
2. ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพเกษตรสามารถส่งเสริมและให้ความรู้ด้านวิชาชาชีพเกษตรในชุมชน	4.24	0.75	มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า (N = 41)		
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
3. ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพเกษตรสามารถสาธิตการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทางการเกษตรให้เป็นประโยชน์แก่ชุมชนได้	4.14	0.68	มาก
4. ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพเกษตรสามารถผลิตสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเอกสารเพื่อการเผยแพร่ได้	3.85	0.81	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าของครู–อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร ด้านทักษะในอาชีพและทักษะการจัดการ พบว่าด้านทักษะพื้นฐาน ครู–อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก 4 รายการ คือ 1) เน้นทักษะในการคำนวณผลผลิต การทำบัญชีฟาร์มเชิงธุรกิจ 2) เน้นทักษะในการวางแผนโครงการและดำเนินโครงการ 3) เน้นทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ เช่นการใช้เครื่องจักรกล การซ่อมแซมบำรุงรักษาเครื่องมือทางการเกษตรเป็นต้น และ 4) เน้นทักษะและประสบการณ์ที่จำเป็นเกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรมในแนวกว้าง (ค่าเฉลี่ย 4.07, 4.04, 4.04 และ 3.85 ตามลำดับ) ส่วนการเน้นทักษะในการเขียนหรือการจดบันทึก มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.48)

ด้านทักษะเฉพาะสาขา พบว่าครู – อาจารย์ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทั้ง 3 รายการ คือ 1) เน้นทักษะในการทำงานและมีประสบการณ์จริงในสาขาวิชาที่เรียน 2) เน้นทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพเฉพาะสาขาให้มาก และ 3) ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถทำงานฟาร์มหรืองานอาชีพทางการเกษตรในลักษณะดำเนินการรูปแบบธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.14, 4.36 และ 4.09 ตามลำดับ)

ด้านทักษะในการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร พบว่าครู – อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทุกรายการคือ 1) ผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมกับสาขาวิชาที่เรียน 2) ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถในการดัดแปลงใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ 3) ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถปรับตัวรับการพัฒนาของเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น 4) ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงอาชีพเกษตรกรรม และ 5) ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถในการสร้าง

เอกสารนี้มีลิขสิทธิ์ ห้ามนำไปใช้ในการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือทางการเกษตรในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ ได้อย่างเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 4.24, 4.19, 4.14, 4.14 และ 3.80 ตามลำดับ)

ด้านทักษะในการส่งเริมและเผยแพร่วิชาชีพเกษตร พบว่าครู–อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทั้ง 4 รายการ คือ 1) ผู้สำเร็จวิชาชีพเกษตรสามารถเป็นเกษตรกรตัวอย่างแก่ชุมชนในอนาคตได้ 2) ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพเกษตรสามารถส่งเสริมและให้ความรู้ด้านวิชาชีพเกษตรในชุมชน 3) ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพเกษตรสามารถสาธิตการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทางการเกษตรให้เป็นประโยชน์แก่ชุมชนได้ และ 4) ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพเกษตรสามารถผลิตสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเอกสารเพื่อการเผยแพร่ได้ (ค่าเฉลี่ย 4.24, 4.24, 4.14 และ 3.85 ตามลำดับ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าของครู – อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร ด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรม

รายการ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า (N = 41)		
	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
เจตคติคุณธรรมและจริยธรรม			
1. เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สูงทั้งต่อตนเองและผู้อื่นในการประกอบอาชีพ	4. 63	0.57	มากที่สุด
2. ผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น	4.60	0.61	มากที่สุด
3. ผู้เรียนต้องมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพเกษตรและมีความต้องการที่จะเรียนในวิชาชีพเกษตร	4.56	0.58	มากที่สุด
4. ผู้เรียนต้องเป็นผู้ใฝ่หาความรู้ใส่ตนเองอยู่เป็นประจำ	4.53	0.68	มากที่สุด
5. ต้องเป็นผู้ร่วมและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ	4.51	0.66	มากที่สุด
6. เป็นผู้ผดุงและส่งเสริมความยุติธรรม	4.51	0.62	มากที่สุด
7. ผู้เรียนต้องเป็นผู้ที่ทรงไว้ซึ่งความรู้ในวิชาชีพเกษตรและเห็นคุณค่าของการเกษตรตลอดจนเป็นพลเมืองที่ดี	4. 43	0.70	มาก

จากตารางที่ 4 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าของครู–อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร ด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรม พบว่าครู – อาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด 6 รายการ คือ 1) เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สูงทั้งต่อตนเองและผู้อื่นในการประกอบอาชีพ 2) ผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น 3) ผู้เรียนต้องมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพเกษตรและมีความต้องการที่จะเรียนในวิชาชีพเกษตร 4) ผู้เรียนต้องเป็นผู้ใฝ่หาความรู้ใส่ตนเองอยู่เป็นประจำ 5) ต้องเป็นผู้ร่วมและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และ 6) เป็นผู้ผดุงและส่งเสริมความยุติธรรม (ค่าเฉลี่ย 4.63, 4.60, 4.56, 4.53,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.51 และ 4.15 ตามลำดับ) ส่วนความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก มีเพียง 1 รายการ คือผู้เรียนต้องเป็นผู้ที่ทรงไว้ซึ่งความรู้ในวิชาชีพเกษตรและคุณค่าของการเกษตรตลอดจนเป็นพลเมืองที่ดี (ค่าเฉลี่ย 4.43)

4.2.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าของครู – อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร

ตารางที่ 5 แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า ด้านความรู้ในวิชาชีพและการจัดการ

รายการ	จำนวนครู – อาจารย์ (คน)
1. การจัดการสอนวิชาชีพเกษตรต้องให้รู้ลึก รู้กว้าง และยอมรับการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ	13
2. การจัดการเรียนการสอนจะต้องมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียน ผู้สอนและชุมชนให้มาก	8
3. ภาครัฐควรให้การส่งเสริมสนับสนุนในด้านสื่อการเรียนการสอนวิชาชีพเกษตรให้มากขึ้น	7
4. กระบวนการเรียนรู้ต้องยึดนักเรียนเป็นจุดศูนย์กลาง	4
5. ครู – อาจารย์ผู้สอนวิชาชีพเกษตร ควรมีการฝึกอบรมเพิ่มเติมในด้านความชำนาญเฉพาะทางและด้านเทคโนโลยีให้มากขึ้น	3

จากตารางที่ 5 แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า ด้านความรู้ในวิชาชีพและการจัดการ พบว่า ครู–อาจารย์ส่วนใหญ่จะเห็นด้วยกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเกษตร โดยการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรจะต้องเน้นผู้เรียนให้รู้ลึก รู้กว้าง และยอมรับการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียน ผู้สอนและชุมชนให้มาก โดยกระบวนการเรียนรู้ควรที่จะยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเพื่อให้การจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น ครู–อาจารย์ในสถานศึกษาควรจะมีการฝึกอบรมเพิ่มเติมในด้านความชำนาญเฉพาะทางและด้านเทคโนโลยีให้มากขึ้น ตลอดจนภาครัฐจะต้องให้การส่งเสริม สนับสนุนในด้านสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในขบวนการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 6 แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า ด้านทักษะในอาชีพและทักษะการจัดการ

รายการ	จำนวนครู – อาจารย์ (คน)
1. ควรมีการกำหนดให้ผู้เรียนมีทักษะในสาขาใด สาขาหนึ่งอย่างแท้จริง	10
2. ควรเน้นทักษะในด้านความคิดสร้างสรรค์เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการประกอบอาชีพ	9
3. ควรมีการนำเอาทรัพยากรท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้เป็นวัสดุ สำหรับฝึกทักษะให้กับผู้เรียน	5
4. ภาครัฐควรมีการส่งเสริมในด้านเงินทุนเพื่อการประกอบอาชีพเกษตร ให้กับผู้เรียนที่ต้องการประกอบอาชีพเกษตรหลังจบการศึกษา	3

จากตารางที่ 6 แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า ด้านทักษะในอาชีพและทักษะการจัดการ พบว่าครู–อาจารย์ส่วนใหญ่แล้วมีความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ดังนี้ คือ 1) สถานศึกษาควรมีการกำหนดให้ผู้เรียนมีทักษะในสาขาใด สาขาหนึ่งอย่างแท้จริง 2) ควรเน้นทักษะในด้านความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม 3) ควรมีการนำทรัพยากรท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้เป็นวัสดุสำหรับฝึกทักษะให้กับผู้เรียน และ4) ภาครัฐควรมีการส่งเสริมในด้านเงินทุนเพื่อประกอบอาชีพเกษตร ให้กับผู้เรียนที่ต้องการประกอบอาชีพเกษตรหลังจบการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า ด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรม

รายการ	จำนวนครู – อาจารย์ (คน)
1. ควรมีการสอนแทรกเนื้อหาด้านคุณธรรม และจริยธรรมให้มากยิ่งขึ้น โดยไม่มุ่งเน้นเนื้อหาเฉพาะวิชาชีพเกษตรอย่างเดียว	11
2. สถานศึกษาควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรมให้มากขึ้น เช่น กิจกรรมเข้าค่ายคุณธรรม การออกค่ายพัฒนาชุมชนเป็นต้น	9
3. ควรมีการเน้นพฤติกรรมของผู้เรียนให้รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รู้จักตนเอง และรู้จักแบ่งปันเทคโนโลยีแก่บุคคลอื่น	4

จากตารางที่ 7 แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า ด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรม พบว่าครู – อาจารย์ส่วนใหญ่ เห็นความสำคัญในด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรมมาก โดยมีความต้องการที่จะให้สถานศึกษาได้มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรมให้กับผู้เรียนมากขึ้น และในการเรียนการสอนควรที่จะมีการสอนแทรกเนื้อหาด้านคุณธรรมและจริยธรรมด้วย ตลอดจนควรที่จะเน้นพฤติกรรมของผู้เรียนให้รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รู้จักตนเอง และรู้จักแบ่งปันเทคโนโลยีแก่บุคคลอื่นด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า ด้านอื่น ๆ

รายการ	จำนวนครู – อาจารย์ (คน)
1. ควรมุ่งเน้นเกษตรกรรุ่นใหม่ให้รวมกลุ่มเป็นองค์กรขนาดเล็กในชุมชน เพื่อเป็นฐานในการผลิตและการตลาดเฉพาะอย่าง	6
2. ควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง รู้จักการเรียงลำดับขั้นตอนก่อน – หลัง และมีความสมถะ	6
3. สถานศึกษาวิชาชีพเกษตร ควรที่จะมีการพัฒนาปรับปรุงด้านอาคารสถานที่ และการจัดการฟาร์มในสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น	5

จากตารางที่ 8 แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า ด้านอื่น ๆ พบว่า ครู–อาจารย์ได้เสนอแนะเพิ่มเติม 3 รายการ คือ 1) ควรมุ่งเน้นเกษตรกรรุ่นใหม่ให้รวมกลุ่มเป็นองค์กรขนาดเล็กเพื่อเป็นพื้นฐานในการผลิต และการตลาดเฉพาะอย่าง 2) ควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างความเชื่อมั่นในตนเองรู้จักการเรียงลำดับขั้นตอนก่อน – หลังและมีความสมถะ และ 3) สถานศึกษาวิชาชีพเกษตรควรที่จะมีการปรับปรุงด้านอาคารสถานที่ และการจัดการฟาร์มในสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสถานภาพทั่วไปของครู – อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร และ 2) เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าของครู–อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาวิจัยคือ ใช้ครู–อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร สังกัดกองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 58 คน เป็นประชากร ข้อมูลที่ศึกษาประกอบด้วยสถานภาพทั่วไปของครู–อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามแบ่งได้เป็น ตอนที่ 1 ลักษณะแบบสอบถามแบบปลายปิด ใช้สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไป ตอนที่ 2 ลักษณะแบบสอบถามแบบปลายปิด ใช้สอบถามเกี่ยวกับความความคิดเห็นต่อการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า และตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบปลายเปิด ใช้สอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า จำนวนแบบสอบถามที่ส่งจำนวน 58 ชุด ได้รับคืนทั้งหมด 41 ชุด คิดเป็นร้อยละ 70.68

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพทั่วไปของครู – อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร

จากการศึกษาพบว่าครู – อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 58.54) โดยมีอายุเฉลี่ย 33.79 ปี ส่วนใหญ่สมรสแล้ว และนับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 97.56) และนับถือศาสนาอิสลาม (ร้อยละ 2.44) มีอายุราชการเฉลี่ย 10.62 ปี และมีประสบการณ์สอนเฉลี่ย 10.37 ปี ส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์ (ร้อยละ 87.80) ครู – อาจารย์เกินครึ่งมีวุฒิทางการศึกษาเกษตร (ร้อยละ 58.54) และมีการศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 82.93) รองลงมาคือระดับปริญญาโท (ร้อยละ 9.75) และส่วนใหญ่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าหมวดหรือหัวหน้าด้านการบริหาร (ร้อยละ 46.34) รองลงมาคือได้ทำหน้าที่อื่น ๆ หน้าที่งานธุรการและครูที่ปรึกษาหรือครูปกครอง (ร้อยละ 26.83, 14.63 และ 12.20 ตามลำดับ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าของครู–อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีโสธร จากการศึกษาพบว่า

2.1 ด้านความรู้ในวิชาชีพและการจัดการ

2.1.1 ปรัชญาและจุดมุ่งหมายในการสอนอาชีวศึกษาเกษตร

พบว่าครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก คือ มุ่งเตรียมคนให้มีทักษะในระดับผู้ชำนาญการเฉพาะทางและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน มุ่งเตรียมคนให้มีความสามารถในการทำงานให้ก้าวหน้าในอาชีพเกษตร มุ่งผลิตเกษตรกรที่มีคุณภาพออกไปประกอบอาชีพเกษตรกรรม และจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรให้สอดคล้องและความต้องการของท้องถิ่นเป็นหลัก และความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลางในเรื่องเกี่ยวกับการมุ่งเตรียมคนให้มีการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

2.1.2 การจัดการเรียนการสอน

พบว่าครู–อาจารย์ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุดคือ จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง และมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก คือ เน้นเนื้อหาการสอนที่ทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบันและยึดสภาพของชีวิตจริง การสอนวิชาชีพเกษตรมีการจัดและดำเนินการสอนโดยถือเอาความต้องการทางวิชาชีพของผู้เรียนเป็นพื้นฐาน มีการร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนระหว่างสถานศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ เน้นการใช้สื่อการเรียนการสอนและนำเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอน เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซีดี – รอม อินเตอร์เนต เป็นต้น และ เน้นการเรียนการสอนในภาคภาษาอังกฤษ ส่วนการสอนวิชาชีพให้ผู้ที่ต้องการจะเรียนและนำไปใช้ประโยชน์ได้เท่านั้น มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง

2.1.3 การจัดงานฟาร์ม

พบว่าครู–อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับคิดเห็นด้วยมาก คือ โครงการฟาร์มสาธิตของสถานศึกษาต้องจัดให้ครบวงจร เพื่อจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่ มีการนำเทคโนโลยีด้านการจัดการฟาร์มเข้ามาใช้จัดการฟาร์มในสถานศึกษา และจัดโครงการธุรกิจเกษตร โดยมุ่งส่งเสริมนักศึกษาไปฝึกงานในหน่วยงานธุรกิจเกษตร มีการจัดโครงการเกษตรภายใต้การนิเทศให้กับผู้เรียนมากขึ้น และจัดการฟาร์มในสถานศึกษาให้ได้มาตรฐาน โดยใช้ระบบมาตรฐาน ISO นอกจากนี้สถานศึกษาต้องจัดการติดต่อกับสถานประกอบการในชุมชนและจัดเป็นประสบการณ์ทางการเกษตรให้กับผู้เรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.4 เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับชุมชน

พบว่าครู–อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทุกราย การ คือ สถานศึกษาเป็นแหล่งวิชาการทางการศึกษาเกษตรของชุมชน จัดการสอนวิชาชีพเกษตรโดยการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้เข้าสู่ครัวเรือนของเกษตรกร ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมกับสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเกษตร และ โครงการเกษตรเชิงธุรกิจครบวงจร เน้นโครงการร่วมระหว่างสถานศึกษากับเกษตรกรในท้องถิ่น

2.2 ด้านทักษะในอาชีพและทักษะการจัดการ

2.2.1 ทักษะพื้นฐาน

พบว่าครู–อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก คือ เน้นทักษะในการคำนวณผลผลิต การทำบัญชีฟาร์มเชิงธุรกิจ เน้นทักษะในการวางแผนโครงการและดำเนินโครงการ เน้นทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ เช่นการใช้เครื่องจักรกล การซ่อมแซมบำรุงรักษาเครื่องมือทางการเกษตรเป็นต้น และเน้นทักษะและประสบการณ์ที่จำเป็นเกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรมในแนวกว้าง ส่วนการเน้นทักษะในการเขียนหรือการจดบันทึก มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยปานกลาง

2.2.2 ทักษะเฉพาะสาขา

พบว่าครู–อาจารย์ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก คือ เน้นทักษะในการทำงานและมีประสบการณ์จริงในสาขาวิชาที่เรียน เน้นทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพเฉพาะสาขาให้มาก และ ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถทำงานฟาร์มหรืองานอาชีพทางการเกษตรในลักษณะดำเนินการรูปแบบธุรกิจ

2.2.3 ทักษะในการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร

พบว่าครู–อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก คือ ผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมกับสาขาวิชาที่เรียน ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถในการดัดแปลงใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถปรับตัวรับการพัฒนาของเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงอาชีพเกษตรกรรม และผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถในการสร้างเครื่องมือทางการเกษตรในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ ได้อย่างเหมาะสม

2.2.4 ทักษะในการส่งเริมและเผยแพร่วิชาชีพเกษตร

พบว่าครู-อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก คือ ผู้สำเร็จวิชาชีพเกษตรสามารถเป็นเกษตรกรตัวอย่างแก่ชุมชนในอนาคตได้ ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถส่งเสริมและให้ความรู้ด้านวิชาชีพเกษตรในชุมชน ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพเกษตรสามารถสาธิตการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทางการเกษตรให้เป็นประโยชน์แก่ชุมชนได้ และ ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพเกษตรสามารถผลิตสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเอกสารเพื่อการเผยแพร่ได้

2.3 ด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรม

พบว่าครู– อาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด คือ เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สูงทั้งต่อตนเองและผู้อื่นในการประกอบอาชีพ ผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ผู้เรียนต้องมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพเกษตรและมีความต้องการที่จะเรียนในวิชาชีพเกษตร ผู้เรียนต้องเป็นผู้ใฝ่หาความรู้ใส่ตนเองอยู่เป็นประจำ ต้องเป็นผู้ร่วมและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และ เป็นผู้ผดุงและส่งเสริมความยุติธรรม ส่วนความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก คือ ผู้เรียนต้องเป็นผู้ที่ทรงไว้ซึ่งความรู้ในวิชาชีพเกษตรและคุณค่าของการเกษตรตลอดจนเป็นพลเมืองที่ดี

3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า

3.1 ด้านความรู้ในวิชาชีพและการจัดการ

พบว่าครู–อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเกษตรโดยการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรจะต้องเน้นผู้เรียนให้รู้ลึก รู้กว้าง และยอมรับการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และชุมชนให้มาก โดยกระบวนการเรียนรู้ควรที่จะยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเพื่อให้การจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้นครู–อาจารย์ในสถานศึกษาควรจะมีการฝึกอบรมเพิ่มเติมในด้านความชำนาญเฉพาะทางและด้านเทคโนโลยีให้มากขึ้น ตลอดจนภาครัฐจะต้องให้การส่งเสริมสนับสนุนในด้านสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในขบวนการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

3.2 ด้านทักษะในอาชีพและทักษะการจัดการ

พบว่าครู–อาจารย์ส่วนใหญ่แล้วมีความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ดังนี้ คือ 1) สถานศึกษาควรมีการกำหนดให้ผู้เรียนมีทักษะในสาขาใด สาขาหนึ่งอย่างแท้จริง 2) ควรเน้นทักษะในด้านความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม 3) ควรมีการนำทรัพยากรท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้เป็นวัสดุสำหรับฝึกทักษะให้กับผู้เรียน และ 4) ภาครัฐควรมีการส่งเสริมในด้านเงินทุนเพื่อประกอบอาชีพเกษตร ให้กับผู้เรียนที่ต้องการประกอบอาชีพเกษตรหลังจบการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรม

พบว่าครู–อาจารย์ส่วนใหญ่ เห็นความสำคัญในด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรมมาก โดยมีความต้องการที่จะให้สถานศึกษาได้มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรม ให้กับผู้เรียนมากขึ้น และในการเรียนการสอนควรที่จะมีการสอนแทรกเนื้อหาด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้วย ตลอดจนควรที่จะเน้นพฤติกรรมของผู้เรียนให้รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รู้จักตนเอง และรู้จักแบ่งปันเทคโนโลยีแก่บุคคลอื่นด้วย

3.4 ด้านอื่น ๆ

พบว่า ครู– อาจารย์ได้เสนอแนะเพิ่มเติม 3 รายการ คือ 1) ควรมุ่งเน้นเกษตรกรรุ่นใหม่ให้รวมกลุ่มเป็นองค์กรขนาดเล็กเพื่อเป็นพื้นฐานในการผลิต และการตลาดเฉพาะอย่าง 2) ควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างความเชื่อมั่นในตนเองรู้จักการเรียงลำดับขั้นตอนก่อน–หลังและมีความสมดะ และ 3) สถานศึกษาวิชาชีพเกษตรควรที่จะมีการปรับปรุงด้านอาคารสถานที่ และการจัดการฟาร์มในสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนำมาวิเคราะห์มีประเด็นที่น่าสนใจและมีความสำคัญนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้คือ

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ครู-อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามโดยภาพรวมแล้วเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 58.54 กับ 41.46) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสตรีเพศได้ให้ความสนใจต่ออาชีพครูเกษตรมากขึ้น และจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเกือบครึ่งมีสถานภาพโสดแสดงว่าครู-อาจารย์เหล่านั้นมีเวลามากพอสำหรับการสอนโดยไม่ต้องมีภาระทางครอบครัวต้องรับผิดชอบ ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น และถ้าดูจากประสบการณ์สอนของผู้ตอบแบบสอบถามแล้วจะอยู่ระหว่าง 1-10ปี มากที่สุด แสดงให้เห็นว่าครู-อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร มีประสบการณ์สอนค่อนข้างสูง แต่ส่วนใหญ่แล้วผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ดังนั้นควรที่จะมีการจัดหาทุนให้แก่ครู-อาจารย์ในสถานศึกษาได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือควรที่จะมีการจัดฝึกอบรมเพิ่มเติมในด้านต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของครู-อาจารย์ในสถานศึกษาให้สูงยิ่งขึ้น

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า

โดยภาพรวมแล้วครู-อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากเกือบทุกรายการแสดงให้เห็นว่าการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าจะต้องให้ความสำคัญกับทุกรายการประกอบกันจึงจะทำให้การจัดการศึกษาเกษตรประสบผลสำเร็จสูงสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีบางรายการที่ครู-อาจารย์เห็นด้วยมากที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาเกษตรต้องจัดในรูปแบบการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง ซึ่งมีความสอดคล้องกับโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิตที่มุ่งพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มีการพัฒนาตนเองและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นสถานศึกษาเกษตรจึงจำเป็นที่ต้องมีการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ ตลอดจนบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญที่แท้จริง เพื่อฝึกทักษะและประสบการณ์พื้นฐานที่จำเป็นในการประกอบอาชีพเกษตรให้กับนักศึกษา และในด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรมนั้น ครู-อาจารย์มีความคิดเห็นในระดับด้วยมากที่สุดเกือบทุกรายการ แสดงให้เห็นว่าในปัจจุบันเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาที่มีต่อการศึกษาเกษตรลดลง ดังนั้นสถานศึกษาเกษตรจะต้องมีบทบาทในการปลูกฝังนักศึกษาให้มีระเบียบวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบ และเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม ให้เป็นทั้งคนเก่งและคนดีควบคู่กันไป ตลอดจนการเสริมสร้างจรรยาบรรณในอาชีพให้มากขึ้นด้วย

3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า

ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่ได้เสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรว่าในอนาคตจะต้องเน้นผู้เรียนให้รู้ลึก รู้กว้างและมีการยอมรับการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และในกระบวนการเรียนรู้ควรต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการศึกษาเกษตรในปัจจุบันนั้น นักศึกษาในสถานศึกษาเกษตรยังไม่พร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เกิดขึ้น ดังนั้นครู-อาจารย์ในสถานศึกษาเกษตรจะต้องมีการศึกษาและฝึกอบรมเพิ่มเติมด้านคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาเกษตร การผลิตสื่อและการใช้โสตทัศนูปกรณ์เพื่อการสอนวิชาเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนั้นครู-อาจารย์จะต้องเห็นความสำคัญของการนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ในการประกอบการสอน และมุ่งเน้นให้เกษตรกรรุ่นใหม่ได้มีการรวมกลุ่มเป็นองค์กรขนาดเล็กเพื่อเป็นพื้นฐานในการผลิตและการตลาดต่อไป ซึ่งข้อเสนอแนะนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือผู้บริหารสถานศึกษาควรที่จะพิจารณาประกอบการบริหารสถานศึกษาด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

5.3.1 เสนอแนะแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. สถานศึกษาวิชาชีพเกษตร ควรที่จะมีการจัดโครงการทางการเกษตรเพียงโครงการเดียวให้เด่นชัดในแต่ละแห่ง และรูปแบบของโครงการต้องสมบูรณ์แบบครบวงจรเพื่อที่จะจัดให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงให้ครบกระบวนการเกษตร ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเลื่อมใสในวิชาชีพเกษตรมากยิ่งขึ้น

2. ครู–อาจารย์ในสถานศึกษาวิชาชีพเกษตรควรมีการฝึกอบรมเพิ่มเติมในความชำนาญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฉพาะทางและด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ทันสมัยให้มากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะทำให้มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนยิ่งขึ้น

3. ภาครัฐควรจะให้การส่งเสริมสนับสนุนในด้านการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรให้มากยิ่งขึ้น โดย

3.1 ภาครัฐควรมีการสนับสนุนในด้านสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น มีการนำเอาเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอนมากขึ้น

3.2 ภาครัฐควรมีโครงการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานประกอบการภาคเอกชน เพื่อจัดเป็นประสบการณ์ทางการศึกษาเกษตรให้กับผู้เรียนมากขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย

1. ควรมีการทำวิจัยเรื่องนี้กับสถานศึกษาวิชาชีพเกษตรแห่งอื่น เพื่อที่จะได้ทราบความคิดเห็นของครู – อาจารย์ ต่อการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตร และนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาปรับปรุงหรือพัฒนาการจัดการศึกษาเกษตรต่อไป

2. ควรมีการวิจัยเจาะลึกลงไปในเรื่องการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเกษตรที่สำคัญในสถานศึกษาเกษตร เช่น การจัดงานฟาร์มเพื่อการสอนวิชาเกษตร และความต้องการฝึกอบรมเพิ่มเติมของครู–อาจารย์ในสถานศึกษาเกษตร เป็นต้น เพื่อให้ได้ข้อมูลมาพิจารณาและใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงหรือพัฒนาการศึกษาเกษตรต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กองวิทยาลัยเกษตรกรรม.2541. การศึกษาและพัฒนาการดำเนินโครงการปฏิรูปการศึกษาเกษตรเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ : งานวิจัยกองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 156 น.

จิตผกา ธนปัญญารัชวงค์. 2529. หลักการศึกษาเกษตร. ภาควิชาพัฒนาการเกษตร คณะทรัพยากรธรรมชาติ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (อัดสำเนา)

ชัยมงคล สุวพานิช. 2516. คู่มือการเรียนวิชาเกษตร. กรุงเทพฯ : จงเจริญการพิมพ์.

ชวนพิศ แซ่วุ่น. 2527. สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรกรรมตามแผนการเรียนเกษตรในมัธยมศึกษา (ตอนปลาย). สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุตรดิษฐ์. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นพคุณ ศิริวรรณ. 2532. งานฟาร์มกลยุทธ์สำคัญของการศึกษาเกษตร. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 206 น.

นพคุณ ศิริวรรณ. 2533. แด่คุณครู...ผู้สร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

ปัญญา หิรัญรัศมี และคณะ. 2520. ความรู้พื้นฐานการศึกษาเกษตร. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปัญญา หิรัญรัศมี. 2522. เอกสารประกอบการสอนวิชาการนิเทศการศึกษาเกษตร. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอาชีวศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (อัดสำเนา)

ปัทมา วิมาลา.2542. แนวโน้ม บทบาทและหน้าที่ของวิทยาลัยการอาชีพในทศวรรษหน้า. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 306 น.

ประคอง กรรณสูตร. 2528. สถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :สำนักพิมพ์เจริญผล. 340 น.

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8.2540-2544. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาลัย จีรวัฒนเกษตร. 2521 – 2522. สัมมนา (ศษ.ก. 497) ภาคต้น. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (อัดสำเนา)

รมณีย์ อาภาภิรม. 2535. คู่มือการเขียนวิชาปัญหาพิเศษ.กรุงเทพฯ : ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 62 น.

สุมิตร คุณานุกร. 2520. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 3580

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๔ สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการศึกษาวิชาปัญหาพิเศษเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าของครู-อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร ปีการศึกษา 2542"

ด้วย นายเจริญพร พรมอ่อน นักศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์จะทำการศึกษาค้นคว้าประกอบการทำปัญหาพิเศษเรื่อง "ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าของครู-อาจารย์ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร ปีการศึกษา 2542" ในการนี้ ทางนักศึกษาผู้วิจัยมีความประสงค์ให้คณะครู-อาจารย์ในสถานศึกษาของท่านตอบแบบสอบถาม เพื่อนำผลไปใช้วิเคราะห์และประกอบการทำปัญหาพิเศษต่อไป

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงเรียนขอความอนุเคราะห์มายังท่าน เพื่อได้โปรดให้คณะครู-อาจารย์ ในสถานศึกษาของท่านได้กรอกข้อมูลตามความเป็นจริงในแบบสอบถาม โดยคำตอบและข้อคิดเห็นจากผู้ตอบใช้เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนเท่านั้น จะไม่ทำให้เกิดผลกระทบกระเทือนแก่สถาบันหรือบุคคลใด ๆ ทั้งสิ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาผู้วิจัยด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายดนัย ดิษยบุตร)
รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร
โทร. 3266052-101 ต่อ 2658-9 6071
โทรสาร 326-8506

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้าของครู – อาจารย์ ใน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร ปีการศึกษา 2542

OPINION TOWORD TEACHING VOCATIONAL AGRICULTURE IN THE NEXT DECADE OF TEACHERS IN YASOTHON AGRICULTURE AND TECHNOLOGY COLLEGE, ACADEMIC YEAR 1999.

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

   ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

   ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า ด้านความรู้ในวิชาชีพและการจัดการ ด้านทักษะในอาชีพและทักษะการจัดการ และด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับดังนี้

5	หมายความว่า	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายความว่า	เห็นด้วยมาก
3	หมายความว่า	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายความว่า	เห็นด้วยน้อย
1	หมายความว่า	เห็นด้วยน้อยที่สุด

   ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า

2. โปรดอ่านคำชี้แจงในแต่ละตอนให้เข้าใจและโปรดพิจารณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง

3. คำตอบและความคิดเห็นของท่าน ผู้วิจัยถือว่าเป็นข้อมูลที่มีค่ายิ่งและจะสงวนไว้เป็นความลับ โดยใช้ประโยชน์เพื่อการวิจัยนี้เท่านั้น

เจริญพร พรมอ่อน
ผู้ทำการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย √ ลงในช่อง ◯ และโปรดเติมคำตอบลงในช่องว่างที่กำหนดตามความเป็นจริง

1. เพศ
   ◯ ชาย ◯ หญิง
2. อายุ.....ปี
3. สถานภาพ
   ◯ โสด ◯ สมรส ◯ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
4. นับถือศาสนา
   ◯ พุทธ ◯ อิสลาม
   ◯ คริสต์ ◯ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
5. อายุราชการ.....ปี
6. ประสบการณ์การสอนในสถานศึกษา.....ปี
7. ตำแหน่งปัจจุบัน
   ◯ ครู ◯ อาจารย์ ◯ ผู้บริหาร
8. วุฒิการศึกษาสูงสุด
   วุฒิ.....สาขาวิชาเอก.....
9. หน้าที่อื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายนอกจากการสอน (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย √ ลงในตารางตรงกับช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. ด้านความรู้ในวิชาชีพและการจัดการ

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ปรัชญาและจุดมุ่งหมายในการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตร					
1. มุ่งเตรียมคนให้มีความสามารถในการทำงานให้ก้าวหน้าในอาชีพเกษตร.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. มุ่งผลิตเกษตรกรที่มีคุณภาพออกไปประกอบอาชีพเกษตรกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. มุ่งเตรียมคนให้มีทักษะในระดับผู้ชำนาญการเฉพาะทางและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. จัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรให้สอดคล้องและความต้องการของท้องถิ่นเป็นหลัก.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. มุ่งเตรียมคนให้มีการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
การจัดการเรียนการสอน					
1.จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. การสอนวิชาชีพเกษตรมีการจัดและดำเนินการสอนโดยถือเอาความต้องการทางวิชาชีพของผู้เรียนเป็นพื้นฐาน.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. สอนวิชาชีพเกษตรให้ผู้ที่ต้องการจะเรียนและนำไปใช้ประโยชน์ได้เท่านั้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. เน้นเนื้อหาการสอนที่ทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบันและยึดสภาพของชีวิตจริง.....	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
5. เน้นการใช้สื่อการเรียนการสอนและนำเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอน เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซีดี-รอม อินเตอร์เนต เป็นต้น	.....	.....	.....	.....	.....
6. มีการร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนระหว่างสถานศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ.....	.....	.....	.....	.....	.....
7. เน้นการเรียนการสอนในภาคภาษาอังกฤษ.....	.....	.....	.....	.....	.....
การจัดงานฟาร์ม					
1. จัดโครงการเกษตรภายใต้การนิเทศให้กับผู้เรียนมากขึ้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. สถานศึกษาจัดการติดต่อกับสถานประกอบการในชุมชนและจัดเป็นประสบการณ์ทางการเกษตรให้กับผู้เรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. จัดโครงการธุรกิจเกษตร โดยมุ่งส่งเสริมนักศึกษาไปฝึกงานในหน่วยงานธุรกิจเกษตร.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. โครงการฟาร์มสาธิตของสถานศึกษาต้องจัดให้ครบวงจร เพื่อจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่...	.....	.....	.....	.....	.....
5. นำเทคโนโลยีด้านการจัดการฟาร์มเข้ามาใช้จัดการฟาร์มในสถานศึกษา.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. จัดการฟาร์มในสถานศึกษาให้ได้มาตรฐาน โดยใช้ระบบมาตราฐาน ISO.....	.....	.....	.....	.....	.....
ความสัมพันธ์กับชุมชน					
1. สถานศึกษาเป็นแหล่งวิชาการทางการศึกษาเกษตรของชุมชน.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. จัดการสอนวิชาชีพเกษตรโดยการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้เข้าสู่ครัวเรือนของเกษตรกร.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมกับสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเกษตร.....	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
4. โครงการเกษตรเชิงธุรกิจครบวงจร เน้นโครงการร่วมระหว่างสถานศึกษากับเกษตรกรในท้องถิ่น.....	.....	.....	.....	.....	.....

2. ด้านทักษะในอาชีพและทักษะการจัดการ

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ทักษะพื้นฐาน					
1. เน้นทักษะและประสบการณ์ที่จำเป็นเกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรมในแนวกว้าง.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. เน้นทักษะในการเขียนหรือการจดบันทึก.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. ทักษะในการคำนวณผลผลิต การทำบัญชีฟาร์มเชิงธุรกิจ.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. เน้นทักษะในการวางแผนโครงการและดำเนินโครงการ.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. เน้นทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ เช่น การใช้เครื่องจักรกล การซ่อมแซมบำรุงรักษาเครื่องมือทางการเกษตร เป็นต้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
ทักษะเฉพาะสาขา					
1. เน้นทักษะในการทำงานและมีประสบการณ์จริงในสาขาวิชาที่เรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. เน้นทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพเฉพาะสาขาให้มาก.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถทำงานฟาร์มหรืองานอาชีพทางการเกษตรในลักษณะดำเนินการรูปแบบธุรกิจ.....	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ทักษะในการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร					
1. ผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมกับสาขาวิชาที่เรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถในการสร้างเครื่องมือทางการเกษตรในสาขาวิชาชีพนั้นๆ ได้อย่างเหมาะสม	.....	.....	.....	.....	.....
3. ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถในการดัดแปลงใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์	.....	.....	.....	.....	.....
4. ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถปรับตัวรับการพัฒนาของเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อสื่อสารและใช้ประโยชน์ ในการพัฒนาปรับปรุงอาชีพเกษตรกรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....
ทักษะในการส่งเสริมและเผยแพร่วิชาชีพเกษตร					
1. ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพเกษตรสามารถเป็นเกษตรกรตัวอย่างแก่ชุมชนในอนาคตได้.....	.....	.....	.....	.....	.....
2 ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพเกษตรสามารถส่งเสริมและให้ความรู้ด้านวิชาชีพเกษตรในชุมชน.....	.....	.....	.....	.....	.....
3. ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพเกษตรสามารถผลิตสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเอกสารเพื่อการเผยแพร่ได้.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. ผู้สำเร็จการศึกษาวิชาชีพเกษตรสามารถสาธิตการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทางการเกษตรให้เป็นประโยชน์แก่ชุมชนได้.....	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ด้านเจตคติ คุณธรรม และจริยธรรม

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
เจตคติ คุณธรรม และจริยธรรม					
1. ผู้เรียนต้องมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพเกษตรและมีความต้องการที่จะเรียนในวิชาชีพเกษตร.....	.....	.....	.....	.....	.....
2. ผู้เรียนต้องเป็นผู้ใฝ่หาความรู้ใส่ตนเองอยู่เป็นประจำ..	.....	.....	.....	.....	.....
3. ผู้เรียนต้องเป็นผู้ที่ทรงไว้ซึ่งความรู้ในวิชาชีพเกษตรและเห็นคุณค่าของการเกษตร ตลอดจนเป็นพลเมืองที่ดี.....	.....	.....	.....	.....	.....
4. ผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น.....	.....	.....	.....	.....	.....
5. เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สูงทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ในการประกอบอาชีพ.....	.....	.....	.....	.....	.....
6. ต้องเป็นผู้ร่วมและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ...	.....	.....	.....	.....	.....
7. เป็นผู้ผดุงและส่งเสริมความยุติธรรม.....	.....	.....	.....	.....	.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับการจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรในทศวรรษหน้า

คำชี้แจง เพื่อให้การจัดการสอนอาชีวศึกษาเกษตรประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น โปรดแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมของท่านโดยอิสระในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านความรู้ในวิชาชีพและการจัดการ

.....

.....

.....

2. ด้านทักษะในอาชีพและทักษะการจัดการ

.....

.....

.....

3. ด้านเจตคติ คุณธรรมและจริยธรรม

.....

.....

.....

4. ด้านอื่น ๆ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง

นายเจริญพร พรมอ่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้